

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2019/807,

annettu 13 päivänä maaliskuuta 2019,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 täydentämisestä siltä osin kuin on kyse suurta epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien raaka-aineiden, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle, määrittämisestä sekä vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointista

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä 11 päivänä joulukuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Epäsuoraa maankäytön muutosta, jäljempänä 'ILUC', koskevan kysymyksen ratkaisemiseksi direktiivissä (EU) 2018/2001 edellytetään, että komissio antaa delegoidun säädöksen, jossa vahvistetaan kriteerit suuren ILUC-riskin raaka-aineiden, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle, määrittämiselle sekä vähäisen ILUC-riskin biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointille. Säädökseen olisi liityttävä kertomus merkityksellisten raaka-aineiden tuotannon maailmanlaajuisesta laajentumisesta, jäljempänä 'raaka-aineiden tuotannon laajentumista koskeva kertomus'. Komissio antoi kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle samana päivänä kuin tämän asetuksen.
- (2) Epäsuoraa maankäytön muutosta voi ilmetä, kun aiemmin ravinto- tai rehukasvien tuotantoon käytettyä maata muutetaan biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotantoon. Tällaisessa tapauksessa ravinto- ja rehukasvien kysyntä on edelleen tyydytettävä, mikä saattaa johtaa maatalousmaan laajentumiseen paljon hiiltä sitoville alueille, kuten metsiin, kosteikkoihin ja turvemaille, mikä lisää kasvihuonekaasupäästöjä.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY ⁽²⁾ ja direktiivissä (EU) 2018/2001 vahvistetuissa kestävyyskriteereissä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeissa kriteereissä ei oteta huomioon ILUC-päästöjä.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/1513 ⁽³⁾ paitsi myönnetään, että ILUC-päästöjä esiintyy, myös tunnustetaan, niiden laskemiseen liittyvästä epävarmuudesta huolimatta, että epäsuoraa maankäytön muutokseen liittyvien kasvihuonekaasupäästöjen määrä voi olla niin suuri, että se kumoaa jotkin tai kaikki mainitussa direktiivissä määriteltyjen yksittäisten biopolttoaineiden ja bionesteiden ansiosta saavutetut kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset. Sen vuoksi direktiivillä otettiin käyttöön yleinen raja, jolla rajoitetaan viljakasveista ja muista paljon tärkkelystä sisältävistä kasveista, sokeri- ja öljykasveista sekä maatalousmaalla pääasiassa energiakäyttöön viljellyistä pääviljelykasveista tuotettujen niiden polttoaineiden määrää, joka voidaan

⁽¹⁾ EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1513, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin 2009/28/EY muuttamisesta (EUVL L 239, 15.9.2015, s. 1).

ottaa huomioon direktiivissä 2009/28/EY asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa. Kyseisen rajan mukaan tällaisten polttoaineiden osuus raide- ja maantieliikenteen energian loppukulutuksesta saa olla kussakin jäsenvaltioissa enintään 7 prosenttia.

- (5) Direktiivissä (EU) 2018/2001 säilytetään liikenteessä kulutettavia ravinto- ja rehukasveista tuotettuja biopolttoaineita ja biomassapolttoaineita koskeva rajoitus ja tiukennetaan sitä ottamalla käyttöön erityiset kansalliset rajat sille, kuinka suuri määrä kyseisiä polttoaineita voidaan kaikkiaan ottaa huomioon unionin vuoden 2030 uusiutuvan energian tavoitteen saavuttamisessa. Kyseiset rajat määritetään sen mukaan, mikä on kyseisten polttoaineiden osuus rautatie- ja maantieliikenteen energian loppukulutuksesta kussakin jäsenvaltiossa vuonna 2020, ja niitä on mahdollista korottaa yhdellä prosenttiyksiköllä enintään 7 prosenttiin.
- (6) Direktiivin (EU) 2018/2001 mukaan olisi myös vahvistettava erityinen raja sellaisten ravinto- ja rehukasveista tuotettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden, joihin liittyy suuri ILUC-riski ja joiden raaka-aineen tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle, kulutuksen määrälle kussakin jäsenvaltiossa vuonna 2019. Niiden osuutta olisi vähennettävä 31 päivästä joulukuuta 2023 alkaen asteittain siten, että osuus on nolla prosenttia viimeistään vuonna 2030.
- (7) Vaikka yleisesti myönnetään, että ravinto- ja rehukasvien käyttöön polttoaineiden tuotannossa liittyy epäsuoran maankäytön muutoksen riski, tieteellinen kirjallisuus osoittaa, että ILUC-päästöjen taso riippuu monista eri tekijöistä, kuten uusiutuvan polttoaineen tuotantoon käytetyn raaka-aineen tyypestä, biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden käytön aiheuttamasta raaka-aineen lisäyksynnästä sekä siitä, missä laajuudessa paljon hiiltä sitovaa maata suojellaan maailmanlaajuisesti.
- (8) Tieteellisessä kirjallisuudessa osoitetaan myös, että epäsuoran maankäytön muutoksen vaikutus siihen, kuinka paljon biopolttoaineilla, bionesteillä ja biomassapolttoaineilla voidaan saavuttaa kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä, on erityisen merkittävä öljykasveilla. Näistä raaka-aineista tuotettuihin uusiutuviin polttoaineisiin katsotaan siten yleisesti liittyvän korkeampi epäsuoran maankäytön muutoksen riski. Tämä on otettu huomioon sekä direktiivin 2009/28/EY että direktiivin (EU) 2018/2001 liitteessä VIII olevassa A osassa. Myös raaka-aineiden tuotannon laajentumista koskevassa kertomuksessa, jossa on otettu huomioon viimeisimmät ja parhaat saatavilla olevat tutkimustiedot ravinto- ja rehukasvien tuotantoalan maailmanlaajuisesta laajentumisesta paljon hiiltä sitovalle maalle, vahvistetaan, että ylivoimaisesti suurin osa ravinto- ja rehukasvien tuotantoalan maailmanlaajuisesta laajentumisesta paljon hiiltä sitovalle maalle johtuu öljykasveista.
- (9) Raaka-aineiden tuotannon laajentumista koskevassa kertomuksessa korostetaan myös, että se, kuinka öljykasvien tuotantoalueen laajentuminen paljon hiiltä sitovalle maalle vaikuttaa mahdollisuuksiin saada aikaan kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden avulla, riippuu monista tekijöistä. Määritettäessä tällaisen laajentumisen merkittävyttä direktiivin (EU) 2018/2001 soveltamiseksi näistä tekijöistä ovat ratkaisevia tietyn viitevuoden jälkeen tapahtuneen tuotantoalan laajentumisen absoluuttinen ja suhteellinen suuruus verrattuna kyseisen viljelykasvin kokonaistuotantoalaan, se osuus tästä laajentumisesta, joka on kohdistunut paljon hiiltä sitovaan maahan, sekä paljon hiiltä sitovan alueen tyyppi. Nämä tekijät, samoin kuin kullekin viljelykasvirymälle määriteltävät tuottavuuskertoimet, olisi siten otettava huomioon, kun vahvistetaan määrittelykriteerejä sellaisille ravinto- ja rehukasveista tuotetuille suuren ILUC-riskin biopolttoaineille, bionesteille ja biomassapolttoaineille, joiden raaka-aineen tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle.
- (10) Edellä mainitun perusteella ja ottaen huomioon kaikki asiaa koskevat tieteelliset tiedot ja tutkimukset, eri raaka-aineiden erot, eri hyödykemarkkinoiden maailmanlaajuinen luonne ja toimintatapa, niihin liittyvä tahattomien tai haitallisten poikkeamavaikutusten riski, kattavien tietojen suhteellinen saatavuus ja näiden tietojen määräaikainen ja tiheä uudelleentarkastelu sekä niihin liittyvät Euroopan unionin kansainväliset velvoitteet, sääntelyprosessin tässä vaiheessa sopivimpana, objektiivisimpana ja tasapuolisimpana pidetään menetelmää, joka perustuu kunkin raaka-aineen yleiseen maailmanlaajuiseen tilanteeseen, sellaisen lähestymistavan sijaan, jossa yksittäisiä maita käsiteltäisiin erikseen. Tämä muodostaa parhaan saavutettavissa olevan sääntelyllisen lähestymistavan suhteessa tämän asetuksen keskenään kilpaileviin mutta toisiaan täydentäviin tavoitteisiin. Lisäksi vähäisen ILUC-riskin sertifiointin mahdollisuus tasapainottaa tällaista lähestymistapaa asianmukaisella tavalla.
- (11) Direktiivin (EU) 2018/2001 26 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on sovellettava tässä asetuksessa vahvistettuja kriteereitä sellaisten suurta epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien raaka-aineiden määrittelyyn, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi maalle, johon on sitoutunut paljon hiiltä. Niiden olisi käytettävä tässä määrittelyssä liitteeseen sisältyviä tietoja, joita tarkastellaan uudelleen tämän

asetuksen mukaisesti. Komission olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen raaka-aineiden tuotannon laajentumista koskevaa kertomusta muuttuvien olosuhteiden ja viimeisimmän saatavilla olevan tieteellisen näytön huomioon ottamiseksi. Liitettä olisi muutettava tarvittaessa.

- (12) Sellaisten biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden, joiden katsotaan yleisesti aiheuttavan suurta ILUC-riskiä, ILUC-vaikutus voidaan välttää tietyissä olosuhteissa, ja niihin liittyvien raaka-aineiden viljely voi jopa osoittautua hyödylliseksi kyseisille tuotantoalueille. Tällaisia tapauksia varten on asianmukaista vahvistaa kriteerit, jotka mahdollistavat vähäisen ILUC-riskin biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden määrittelyn ja sertifiointin. Sertifioidut vähäisen ILUC-riskin biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet olisi vapautettava ravinto- ja rehukasveista tuotetuille suuren ILUC-riskin biopolttoaineille, bionesteille ja biomassapolttoaineille asetetusta rajasta ja huomioon otettavan osuuden asteittaisesta pienentämisestä sillä edellytyksellä, että ne täyttävät direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklassa vahvistetut kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiskriteerit.
- (13) Biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita olisi pidettävä vähäistä ILUC-riskiä aiheuttavina ainoastaan, jos niiden tuotannossa käytetyn raaka-aineen viljelyssä on sovellettu asianmukaisesti todennettavissa olevia toimenpiteitä, joilla tuottavuutta parannetaan niitä parannuksia enemmän, jotka joka tapauksessa saavutettaisiin nykykehitykseen perustuvassa skenaariossa. Näillä toimenpiteillä olisi lisäksi varmistettava raaka-aineiden kestävyys ottaen huomioon kaikki direktiivissä 2009/28/EY tai direktiivissä (EU) 2018/2001 vahvistetut uusiutuvan energian tavoitteisiin liittyvät vaatimukset.
- (14) Lisätakeena vähäisen ILUC-riskin sertifiointin myönteisistä vaikutuksista vähäisen ILUC-riskin polttoaineiden tuotannossa käytettävä lisäraaka-aine olisi otettava huomioon ainoastaan, jos se on tulosta rajallisesta luokasta toimenpiteitä. Erityisesti huomioon olisi otettava ainoastaan toimenpiteet, jotka ovat taloudellisesti houkuttelevia, koska niiden avulla voidaan hyödyntää tällaisesta sertifiointista seuraavaa taloudellista arvonlisää, analogisesti Kioton pöytäkirjan mukaisessa puhtaan kehityksen mekanismeissa sovellettavien taloudellista täydentävyyttä koskevien kriteerien kanssa.
- (15) Lisäksi on asianmukaista, että taloudellisen täydentävyyden kriteeriä ei sovelleta lisäraaka-aineeseen, jota viljellään viljelemättömällä maalla tai vakavasti huonontuneella maalla tai jota viljelevät riippumattomat pienviljelijät. Tämä aiheuttaisi itse asiassa kohtuuttoman hallinnollisen taakan, kun otetaan huomioon huomattavat mahdollisuudet tuottavuuden parantamiseen ja tarvittavien investointien rahoittamiseen kohdistuvat esteet. Siksi viljelemättömällä maalla tai vakavasti huonontuneella maalla toteutetut toimenpiteet tai riippumattomien pienviljelijöiden toteuttamat toimenpiteet olisi vapautettava taloudellisen täydentävyyden kriteerin täyttämisen toteennäyttämisestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta lisäraaka-aineen tuottamista ja kestävyyskriteerien täyttämistä koskevan vaatimuksen noudattamista. Useissa analyyseissa, mukaan lukien FAOn pienviljelijöiden datamuotokuva, tehdyn tilastollisen työn perusteella tässä yhteydessä pientiloina olisi pidettävä alle kahden hehtaarin tiloja.
- (16) Huomioon olisi otettava ainoastaan nykyisissä tai uusissa hankkeissa saavutetut todelliset tuottavuuden parannukset, jotka ovat seurausta lisätuottojen saavuttamiseen tähtäävistä toimenpiteistä. Sertifiointijakso olisi siksi rajattava kohtuulliseen aikaan ja laajuuteen, joka mahdollistaa asiaan liittyvien investointien täydellisen kuolettamisen ja luotettavien menettelyjen käytön sertifiointin vaikuttavuuden seuraamiseen.
- (17) Jotta voidaan varmistaa vähäisen ILUC-riskin biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sujuva sertifiointiprosessi, talouden toimijoiden olisi voitava luottaa vankkoihin ja luotettaviin sertifiointisääntöihin. Näissä säännöissä olisi otettava huomioon vapaaehtoisten kansallisten tai kansainvälisten järjestelmien rooli direktiivin (EU) 2018/2001 uudelleenlaaditun 30 artiklan mukaisesti. Mainitussa artiklassa parannetaan talouden toimijoiden tehtäväksi annetun varmentamisen luotettavuutta direktiivin 2009/28/EY vastaaviin säännöksiin verrattuna. Niiden kansallisten järjestelmien lisäksi, jotka komissio on hyväksynyt direktiivin (EU) 2018/2001 30 artiklan 6 kohdan mukaisesti, vapaaehtoisia järjestelmiä voidaan käyttää vähäisen ILUC-riskin biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointiin samalla tavoin kuin niitä käytetään direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklassa vahvistettujen kestävyyskriteerien täyttymisen sertifiointiin.
- (18) Sen varmistamiseksi, että talouden toimijoiden toimittamat tiedot ovat läpinäkyviä, paikkansapitäviä ja luotettavia ja että ne on suojattu väärinkäytöksiltä, olisi otettava käyttöön vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointia koskevat kattavat säännöt, joissa säädetään talouden toimijoiden esittämien väitteiden riittävän tasoisesta riippumattomasta tarkastuksesta. Tällaisia sääntöjä, joihin sisältyy myös ryhmäsertifiointi, voidaan edelleen tarkentaa ja yhdenmukaistaa hyväksymällä täytäntöönpanosäädöksiä direktiivin (EU) 2018/2001 30 artiklan 8 kohdan mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan kriteerit sellaisten suuren ILUC-riskin raaka-aineiden, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle, määrittelymiselle sekä vähäisen ILUC-riskin biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointille.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'öljykasveilla' ravinto- ja rehukasveja, kuten rapsia, öljypalmua, soijapapua ja auringonkukkaa, jotka eivät ole paljon tarkkelystä sisältäviä kasveja eivätkä sokerikasveja ja joita käytetään yleisesti raaka-aineena biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotannossa;
- 2) 'käyttämättömällä maalla' alueita, joita ei ole käytetty ravinto- ja rehukasvien ja muiden energiakasvien viljelyyn eikä laiduntavien eläinten merkittävien rehumäärien kasvattamiseen viiden peräkkäisen vuoden aikana ennen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotantoon käytettävän raaka-aineen viljelyn aloittamista;
- 3) 'viljelemättömällä maalla' käyttämätöntä maata, jota on aiemmin käytetty ravinto- ja rehukasvien viljelyyn, mutta jossa ravinto- ja rehukasvien viljely on lopetettu biofysikaalisten tai sosioekonomisten rajoitusten vuoksi;
- 4) 'vakavasti huonontuneella maalla' direktiivin (EU) 2018/2001 liitteessä V olevan C osan 9 kohdassa määriteltyä maata;
- 5) 'täydentävällä toimenpiteellä' mitä tahansa maatalouskäytäntöjen parantamista, joka johtaa kestäväällä tavalla ravinto- ja rehukasvien satojen parantumiseen maalla, jota jo käytetään ravinto- ja rehukasvien viljelyyn, sekä kaikkia toimia, jotka mahdollistavat ravinto- ja rehukasvien viljelyn käyttämättömällä maalla, mukaan lukien viljelemätön maa, biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotantoa varten;
- 6) 'lisäraaka-aineella' selvästi rajatulla alueella tuotettua ravinto- ja rehukasvien lisämäärää sadon dynaamiseen lähtötasoon verrattuna, kun kyseinen lisämäärä on välitön seuraus täydentävän toimenpiteen soveltamisesta;
- 7) 'saden dynaamisella lähtötasolla' sellaisen rajatun alueen keskisatoa, jolla on toteutettu täydentävä toimenpide, laskettuna sitä vuotta välittömästi edeltävältä 3 vuoden ajanjaksolta, jona tällainen täydentävä toimenpide on toteutettu, ottaen huomioon kyseisellä raaka-aineella edeltävän vuosikymmenen aikana havaittu keskisaden kasvu ja pysyvien kasvien tapauksessa eliniän aikaiset satokäyrät, satovaihteluja lukuun ottamatta;
- 8) 'paljon hiiltä sitovalla maalla' direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja kosteikkoja, mukaan lukien turvemaa, ja pysyvästi metsän peittämiä alueita;
- 9) 'pienviljelijöillä' viljelijöitä, jotka harjoittavat riippumattomasti maataloustoimintaa maatilalla, jonka maatalousala on alle 2 hehtaaria ja johon heillä on omistus- tai maa- oikeudet tai mikä tahansa muu vastaava saanto, joka antaa heille hallintaoikeuden maahan, ja jotka eivät ole minkään yhtiön palveluksessa, lukuun ottamatta osuuskuntaa, jonka jäseniä he ovat muiden pienviljelijöiden kanssa, edellyttäen, että tällainen osuuskunta ei ole kolmannen osapuolen määräysvallassa;
- 10) 'pysyvillä kasveilla' viljelykiertoon kuulumattomia kasveja, jotka eivät ole pysyviä nurmia eivätkä pysyviä laitumia ja joita kasvatetaan vähintään viiden vuoden ajan.

3 artikla

Määrittelykriteerit sellaisille suurta epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttaville raaka-aineille, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle

Suurta epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavat raaka-aineet, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle, määritellään seuraavien kumulatiivisten kriteerien perusteella:

- a) raaka-aineen maailmanlaajuisen tuotantoalueen keskimääräinen vuotuinen laajentuminen vuodesta 2008 on yli 1 prosenttia ja koskee yli 100 000:ta hehtaaria;

- b) se osuus tästä laajentumisesta, joka kohdistuu paljon hiiltä sitovaan maahan, on yli 10 prosenttia seuraavan kaavan mukaisesti:

$$x_{hs} = \frac{x_f + 2,6x_p}{PF}$$

jossa

x_{hs} = se osuus laajentumisesta, joka kohdistuu paljon hiiltä sitovalle maalle;

x_f = se osuus laajentumisesta, joka kohdistuu direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettulle maalle;

x_p = se osuus laajentumisesta, joka kohdistuu direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettulle maalle, mukaan lukien turvema;

PF = tuottavuuskerroin.

PF on 1,7 maissilla, 2,5 öljypalmulla, 3,2 sekerijuurikkaalla, 2,2 sokeriruo'olla ja 1 kaikilla muilla viljelykasveilla.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettujen kriteerien soveltamisen on perustuttava liitteessä annettuihin tietoihin, siten kuin niitä on tarkistettu 7 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Yleiset kriteerit vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointille

- Biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet voidaan sertifioida vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttaviksi polttoaineiksi ainoastaan, jos kaikki seuraavat kriteerit täyttyvät:
 - biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet täyttävät direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklassa vahvistetut kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiskriteerit;
 - biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet on tuotettu lisäraaka-aineesta, joka on saatu 5 artiklassa vahvistetut erityiset kriteerit täyttävillä täydentävillä toimenpiteillä;
 - asianomaiset talouden toimijat kokoavat lisäraaka-aineen yksilöimiseksi ja sen tuotantoa koskevien väittämien todentamiseksi tarvittavan näytön ja dokumentoivat sen perusteellisesti.
- Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun näyttöön on sisällyttävä vähintään tiedot lisäraaka-aineen tuottamiseksi toteutetuista täydentävistä toimenpiteistä, rajatuista alueista, joilla näitä toimenpiteitä on sovellettu, sekä keskisadosta, joka on saavutettu maalla, jolla näitä toimenpiteitä on sovellettu, välittömästi sitä vuotta edeltävänä 3 vuoden ajanjaksona, jona täydentävää toimenpidettä sovellettiin.

5 artikla

Täydentävät toimenpiteet

- Biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet voidaan sertifioida vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttaviksi polttoaineiksi ainoastaan, jos
 - lisäraaka-aineen tuottamiseksi toteutetut täydentävät toimenpiteet täyttävät vähintään yhden seuraavista ehdoista:
 - niistä tulee taloudellisesti houkuttelevia tai niiden toteuttamiselle ei ole esteitä ainoastaan sen vuoksi, että lisäraaka-aineesta tuotetut biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet voidaan ottaa huomioon direktiivissä 2009/28/EY tai direktiivissä (EU) 2018/2001 asetettujen uusiutuvaa energiaa koskevien tavoitteiden saavuttamisessa;
 - ne mahdollistavat ravinto- ja rehukasvien viljelyn viljelemättömällä maalla tai vakavasti huonontuneella maalla;
 - niitä toteuttavat pienviljelijät;
 - täydentäviä toimenpiteitä toteutetaan enintään 10 vuotta ennen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointia vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttaviksi polttoaineiksi.

6 artikla

Vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointia koskevat tarkastus- ja todentamisvaatimukset

1. Vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointia varten talouden toimijoiden on
 - a) toimitettava väitteidensä tueksi luotettavia tietoja, joissa varmistetaan, että kaikki 4 ja 5 artiklassa säädetyt vaatimukset on täytetty asianmukaisesti;
 - b) järjestettävä toimitettujen tietojen riittävän tasoinen riippumaton tarkastus ja varmistettava riittävä läpinäkyvyys, joka vastaa tarkastuksiin sovellettavan lähestymistavan julkisen valvonnan tarvetta; ja
 - c) esitettävä todisteet tarkastusten suorittamisesta.
2. Tarkastuksessa on varmistettava, että talouden toimijoiden toimittamat tiedot ovat paikkansapitäviä ja luotettavia ja että ne on suojattu väärinkäytöksiltä.
3. Talouden toimijoiden on käytettävä direktiivin (EU) 2018/2001 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ainetasemenetelmää sen osoittamiseksi, että erää on pidettävä vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavana biopolttoaineena, bionesteinä tai biomassapolttoaineena. Edellä 4–6 artiklassa vahvistettujen kriteerien noudattamisen osoittamiseen voidaan käyttää vapaaehtoisia järjestelmiä direktiivin (EU) 2018/2001 30 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Seuranta ja uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee 30 päivään kesäkuuta 2021 mennessä uudelleen kaikkia raaka-aineiden tuotannon laajentumista koskevan kertomuksen merkityksellisiä näkökohtia, etenkin raaka-aineiden tuotantoalueen laajentumista koskevia tietoja, sekä niihin tekijöihin liittyvää näyttöä, jotka oikeuttavat 5 artiklan 1 kohdassa annetun pienviljelijöitä koskevan säännöksen, ja tarvittaessa muuttaa tätä asetusta. Tarkistettu kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja se muodostaa pohjan 3 artiklassa vahvistettujen kriteerien soveltamiselle.

Komissio tarkastelee tämän jälkeen uudelleen kertomukseen sisältyviä tietoja muuttuvien olosuhteiden ja viimeisimmän saatavilla olevan tieteellisen näytön valossa.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä maaliskuuta 2019.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

	Tuotantoalan keskimääräinen vuotuinen laajentuminen vuodesta 2008 (kha)	Tuotantoalan keskimääräinen vuotuinen laajentuminen vuodesta 2008 (%)	Direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettulle maalle kohdistuva osuus laajentumisesta	Direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettulle maalle kohdistuva osuus laajentumisesta
Viljakasvit				
Vehnä	– 263,4	– 0,1 %	1 %	—
Maissi	4 027,5	2,3 %	4 %	—
Sokerikasvit				
Sokeriruoko	299,8	1,2 %	5 %	—
Sokerijuurikas	39,1	0,9 %	0,1 %	—
Öljykasvit				
Rapsi	301,9	1,0 %	1 %	—
Öljypalmu	702,5	4,0 %	45 %	23 %
Soijapapu	3 183,5	3,0 %	8 %	—
Auringonkukka	127,3	0,5 %	1 %	—